

РЕШЕНИЕ

№ 4019

гр. София, 14.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **10206** по описа за **2012** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от началника на Митница Столична, чрез процесуалния представител – юриконсулт С., срещу Съдебно решение без номер от 13.08.2012 г., постановено по НАХД № 2238/2012 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 94 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 1081/02.11.2011 г., издадено от началника на Митница Столична, с което на [фирма], на основание чл. 121, ал. 5 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 лева.

В касационната жалба се релевират основания за отмяна на оспорения съдебен акт, поради неговата незаконосъобразност, като постановен в нарушение на материалния закон. В касационната жалба се посочва, че неоснователно районният съд е приел, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради неправилно прилагане на разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, тъй като допуснатото нарушение не е довело до лишаване на жалбоподателя от право на защита. Оспорва се и изводът на районния съд, че административното нарушение не е извършено от лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, а от продавача в търговския

обект, стопанисван от търговеца. От настоящата съдебна инстанция се иска да отмени оспореното съдебно решение и да постанови нов акт, с който да потвърди НП като законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт П., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат Й., който оспорва жалбата. Иска от настоящият състав да потвърди решението на СРС.

Представителят на С. градска прокуратура – прокурор Бончева дава заключение за основателност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде отменено, като незаконосъобразно и неправилно.

Административен съд София – град, VII – ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 1081/02.11.2011 г., издадено от началника на Митница Столична. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въззивният съд обстойно е изследвал относимите към делото обстоятелства, задълбочено е анализирал наличните доказателства и въз основа на същите е изградил обоснована фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция. За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение на разпоредбите на чл. 40 от ЗАНН. АУАН е съставен в отсъствието на представител на наказаното лице, като по делото липсват доказателства законният или упълномощен представител на търговеца да са били надлежно поканени да присъстват при съставянето на акта. По същество е приел, че НП е необосновано, тъй като от събраните по делото доказателства не е установено по несъмнен и категоричен начин, че [фирма] е извършил административното нарушение по чл. 121, ал. 5 от ЗАДС, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 от АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания.

Въззивният съд правилно е приел, че [фирма] е бил нередовно поканен за съставяне на АУАН, тъй като връщането на изпратената по пощата покана, с отбелязване, че пратката не е потърсена от лицето, не удостоверява обстоятелството по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, че нарушителят не може да се намери на адреса, нито пък удостоверява редовно връчване на покана. Това обстоятелство, обаче не води до нарушаване на правото на защита на наказаното лице, поради което основателно е възражението на касатора, че не представлява съществено процесуално нарушение. Наистина, чл. 40, ал. 1 от ЗАНН предвижда задължение на актосъставителя да извърши процесуалното действие съставяне на АУАН в присъствието на нарушителя, като при наличие на предпоставките по ал. 2 от цитирания текст е възможно съставяне на АУАН и в отсъствие на нарушителя. Съставянето на АУАН в противоречие с цитираните правила, обаче не може да засегна правото на защита на нарушителя по начина, който чл. 348, ал. 3 от НПК определя като съществено процесуално нарушение. Този извод следва от обстоятелството, че до приключването на фактическите действия по изготвянето на АУАН и подписването му от съставителя /арг. от чл. 43, ал. 1 от ЗАНН/ деецът не е придобил качеството нарушител и не е възникнало правото му на защита, което да бъде засегнато от неизпълнението на задължението по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Едва след като приключи съставянето на АУАН с подписването му от съставителя за него възниква процесуалното задължение да го предяви на нарушителя за запознаване и правото на последния за възраженията при съставянето /както предявяването на АУАН за запознаване със съдържанието му, така и връчването на препис от него са надлежно удостоверени с подписа на представителя на търговеца – чл. 43, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН/. Възраженията до приключването на изготвянето на АУАН са предпроцесуални и ирелевантни за надлежното упражняване на правото на защита. Неправилно се явява и позоваването на районния съдия на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН в тази връзка, тъй като приложима се явява ал. 2 на цитирания текст, в която като основание за връщане на АУАН на актосъставителя от административнонаказващия орган е посочено само непредявяването на АУАН на нарушителя.

Съгласно чл. 121, ал. 5 от ЗАДС, лице, което поставя, съхранява, пренася или превозва употребявани акцизни бандероли в нарушение на изискванията на този закон и на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. - за физическите лица, и с имуществена санкция в размер от 2000 до 6000 лв. - за юридическите лица и едноличните търговци. Като безспорно установен факт в производството пред СРС е прието обстоятелството, че процесните употребявани акцизни бандероли са били държани в търговско помещение, стопанисвано от [фирма], поради което неправилно въззивният съд е направил заключение, че не са налице всички елементи от състава на нарушението. Ангажираната административнонаказателна отговорност на търговеца, стопанисвал търговския обект е обективна, съгласно чл. 83 от ЗАНН и в този смисъл не е изследван въпросът за вината на търговеца за действията на неговия работник – продавач в обекта. Нарушението е правилно установено и административнонаказателната отговорност на търговеца е ангажирана в съответствие със събраните доказателства, а наложената имуществена санкция е в минимален размер.

По изложените доводи съдът приема, че като е отменил НП, Софийският районен съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, като бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено НП № 1081/02.11.2011 г.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, VII Касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 13.08.2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав по н.а.х.д. № 2238/2012 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 1081/02.11.2011 г., издадено от началника на Митница Столична, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лв. на основание чл. 121, ал. 5 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.